

Capitol Building, 1912

Kinderen herinneren zich vorige levens

Regressie- en Reïncarnatietherapeute Marianne Notschaele-den Boer volgt op social media nieuws en berichten die haar vakgebied raken. Voor ParaVisie verzamelde ze al eens tweets over paranormale gebeurtenissen, gebundeld tot ‘Paranormale P@reltjes’. Dit keer zet ze nieuwe uitspraken op een rij. Twitterberichtjes van volwassenen over jonge kinderen die babbelen over ‘de vorige keer dat ze er waren’.

Tekst: Marianne Notschaele-den Boer

Valerie (@ValeeGrrl) twitterde op 28 december 2018 dit: ‘Terwijl ik mijn zoon naar bed bracht en hem instopte, zei hij – alsof het de gewoonste zaak van de wereld was – dat hij lang geleden leefde en toen Gerald heette. Hij had een broer, Cole, die zijn zakenpartner was. Samen stierven ze in een *car crash*. Mijn zontje zei: ‘Cole was zó verdrietig toen we doodgingen, want hij hield toen echt van onze mama. Ik was niet zo verdrietig, want ik koos jou uit als mijn nieuwe mama.’ De Engelstalige Valerie plaatste er een afbeelding bij van een Disney-assepoester die enorm schrikt en hard wegrent. Een stroom reacties volgde. Haar tweet werd meer dan 1500 keer gedeeld. Sommigen vonden haar verhaal doodeng. Anderen geloofden er weinig van en moesten er hartelijk om lachen. Een twittergrapjas die ook Cole heette, Cole cGinnis, meldde vrolijk: ‘Ik ging toen niet dood hoor, maar ik ben blij dat Gerald een goed thuis heeft gevonden. Wens hem sterkte van mij.’ Een kleiner aantal twitteraars herkende de uitspraak van Valerie maar al te goed. Hieronder een greep uit die reacties, die ik zelf het leukst vond om te lezen.

Zusje, vrouw uit vorig leven

Ololade Mabel: ‘Mijn vader vertelde ons dit over zijn geboorte. Dat het net was alsof hij een lange reis had afgelegd, samen met een van zijn favoriete vrouwen uit een vorig leven. Hij kwam ergens vandaan waar een dorps hoofd zijn vrouw had afgepakt. Zij vertelde hem dat hij moest gaan en dat ze achter hem aan zou komen na drie jaar. Mijn vader zei dat hij een nieuwe moeder vond, die woonde op een boerderij. Drie jaar na zijn geboorte, werd een zusje geboren. Hij wist dat zijn zusje de vrouw was uit dat andere leven.’

Likekamille: ‘Ik had een keer een soort déjà vu toen ik zes jaar oud was, bij mijn opa en oma in de woonkamer. Mijn vorige moeder was een vrouw met een donkere huid en dat was gek, want mijn moeder nu is lichtgekleurd. Lastig uit te leggen, maar het is eenzelfde soort verhaal.’

Maria Piret: ‘Onze zoon zei toen hij heel klein was, dat hij ons als zijn ouders had uitgekozen. Ik vond het surreëel.’

Dr. JuNa: ‘Toen ik twee of drie was, vroeg ik aan mijn moeder of ze over háár moeder wilde vertellen (die stierf toen zij drie jaar oud was). Ik wilde daar meer over weten. Het voelde voor mij angstig en verdrietig tegelijk. De meeste herinneringen waarover ze sprak waren fijn, behalve eentje. Ze vertelde dat ze haar moeder niet meer zag en dat ze wou dat ze haar terug had. Ik herinner me nog dat ik heel onrustig werd en verdrietig. Ik zei tegen mijn moeder: “Het spijt me dat ik je moest verlaten, maar ik ben nu hier.” Ik denk dus dat ik ooit haar moeder ben geweest.’

Een andere familie

Joel Chandler: ‘Mijn driejarige zoontje heeft regelmatig hele gesprekken met iemand die in zijn kamer is, wanneer ik hem naar bed breng. Het is geen onzin praten en lachen. Hij praat ook vaak tegen onze hond Argo en wijst weleens naar de hoek van zijn slaapkamer om te zeggen: “Argo is hier.” Terwijl ik weet dat de hond dan buiten in zijn hok ligt. Wat mijn zoon niet weet, is dat zijn broertje Apollo helaas is overleden. Hij werd aangereiden door een auto en stierf, bijna twee jaar geleden.’

Mystic Queen: ‘Ik was een mannelijke soldaat in mijn vorige leven. Ik voel me zo ver af staan van mijn huidige familie. Ze vinden mij maar vreemd.’

Jenny Bly: ‘Mijn meisjestweeling noemden zich kleine en grote broer, vanaf achttien maanden tot ongeveer hun derde levensjaar. Grote Broer toen was het jongste meisje nu. Op een dag waren we bij vrienden, de tweeling was drie en een half. De vriend vroeg zomaar ineens aan de meisjes of ze zich nog konden herinneren wie de kleine en wie de grote broer was...’

Miss Sara: ‘Ik had het altijd tegen mijn ouders over “de andere familie”, toen ik klein was. Mijn moeder vond het eng. Ik vertelde haar over een totaal andere familie, die ergens op een grote heuvel woonde. Dat mijn andere moeder totaal anders was dan mijn moeder nu. En dat we andere katten hadden. Ik vertelde ook hoe het huis er ongeveer uitzag, het leek alsof ik over een

vorig leven sprak. Ik had het gevoel dat ik in dat vorige leven haar moeder was en dat zij stierf toen ze in de twintig was. Ik moest daar zo van huilen, dat mijn moeder mij probeerde gerust te stellen door te zeggen dat ze nu niet zou doodgaan. Dat wist ik wel, maar ik herinnerde me dat ik haar al eens begraven had, de vorige keer.’

Krantenjongens in 1912

Tqt: ‘De eerst keer dat ik mijn vierjarige zoon de ‘*Capital Building*’ liet zien (USA), zei hij dat hij en zijn neef Donny daar “lang geleden kranten hadden verkocht toen ze kinderen waren. Ze spaarden voor een bril.” Veel later zag ik een foto op internet uit 1912 over ‘*newspaper boys at the Capitol*’.

Justthereforthememes: ‘Mijn zeven jaar oude zoon vertelde me een keer “dat hij uit Mexico kwam en dat hij de vorige keer mijn moeder was geweest.” Hij was mijn moeder in een vorig leven. We kwamen beiden terug, maar nu in omgekeerde rollen. Dat was ergens een bevestiging van wat ik voelde, dat we elkaar ergens van kenden.’

Victoria Vivre: ‘Ik zei iets vergelijkbaars tegen mijn moeder, over dat ik haar had uitgekozen, ik was ongeveer vier jaar.’

Zoe: ‘Mijn overgrootouders kwamen om bij een auto-ongeluk. Ze waren op weg naar het ziekenhuis om naar mijn zusje te gaan kijken, die net geboren was. Ze werden aangereden door iemand in een rode Jeep. Toen mijn zusje een jaar of drie was, was ze aan het kleuren. Ze zei opeens tegen mijn moeder: “Niet boos zijn op de Jeep-mevrouw, het was een ongeluk en ze heeft er spijt van”.’

‘Ik verdronk in zee’

Maggy Tucker: ‘Toen mijn dochter Maeve klein was, had ze een onzichtbaar vriendje. Ze noemde hem Robert, hij ging overal met haar mee naar toe. Robert was ook de naam van mijn overleden opa, mijn grote favoriet. Ik zou zweren dat hij het was.’

Tracy Hughes: ‘Ik keek naar een tv-programma waar een gezin langs een korenveld reed in de auto. De jongste zoon zei: “Kijk, daar stortte mijn vliegtuig neer in de oorlog.” Ze hebben het uitgezocht en daar was inderdaad een vliegtuig neergekomen.’

Aammyy: ‘OMG, toen mijn dochter twee was, zei ze op een dag heel kalm tegen me: “Weet je dat ik verdronk in de zee met mijn eerste mama, ik viel in slaap en werd wakker bij jou, mijn nieuwe mama.”

Persoonlijk vind ik dergelijke twitterberichten helemaal niet eng, maar juist mooi! •

Boeken over jonge kinderen en reïncarnatieherinneringen:

- *Wie was mijn kind?* – Carol Bowman
- *Kinderen uit de hemel* – Carol Bowman
- *Mama, vroeger was ik* – J.B. Tucker
- *Reïncarnatieverhalen van kinderen* – P. Harrison